

phung phung

- Mời bạn đọc các bài suy niệm xin vào trang web <http://suyniemhangngay.net/>

- Follow us on Facebook: <https://www.facebook.com/langthangchieutimsuyniemhangngay>

- Mời bạn nhận Suy Niệm Hàng Ngày xin gửi e-mail langthangchieutim@gmail.com với chủ đề "Mời bạn nhận SNHN"

- Không mời bạn nhận SNHN, xin e-mail về langthangchieutim@gmail.com với chủ đề "Không mời bạn nhận SNHN"

=====

YÊU THƯƠNG KẸ THÙ

Một câu chuyện vui kể rằng, trong buổi hội thảo giao lưu với đề tài tha thứ tôi mời một giáo sư, và Linh mục hội đồng giám mục có mặt, ai trong số họ sẵn sàng tha thứ cho kẻ thù. Tất cả mọi người đều giơ tay, trừ một ông lão ngồi bên dưới.

– Chẳng lẽ các bạn không tha thứ cho kẻ thù của mình ?

– Tôi không có kẻ thù.

– Thưa là để cớ. Thưa các bạn bao nhiêu tuổi rồi?

– 90 tuổi.

– Có hãy cho mọi người biết bí quyết sống đến 90 tuổi, mà không có một kẻ thù nào.

– Ông lão cao giọng nói: "Chỉ có một cách là phải tiêu diệt hết lũ chúng nó mà thôi!"

Sống trên đời, giữa chúng ta có nhu cầu khác biệt về tuổi tác, sở thích, quan điểm. Cuộc sống trở nên gian cũng là một mặt hàng nên tranh giành như tranh, bon chen, tính toán. Sở dĩ tranh bon chen trở nên nghiêm túc, thì một số người ta lo ngại nhau. Trong lãnh vực thế giới này, người ta hay nói: "Thế giới này là chiến tranh." Thế giới chiến tranh giết người, nhưng đó là một thế lý luận nguy hiểm, cho thấy sự ích kỷ thì một hoang dã. Vì trong chiến tranh, người lính phải đi tìm và diệt kẻ thù. Họ buộc phải giết đi những người sống, vì không còn cách nào khác. Tuy vậy, trong thế giới này, một mô hình bày tỏ sự sống và lo ngại người khác là một thế thế giới mà vô đạo đức. Danh từ "kẻ thù" được dùng để chỉ những người đi ngược lại với mình. Người bị gọi là "kẻ thù", tức người đó trở nên một nguy hiểm cho người khác. Trong quan niệm thông thường, người ta chỉ tranh giành "không đi với chung" với kẻ thù.

Nhưng, không cần chi phí tranh giành máu thịt, thì kẻ thù là ai? Suy cho cùng, kẻ thù là người không đồng quan điểm với chúng ta. Sự khác biệt này những cá nhân đáng lẽ ra một cuộc sống phong phú đa dạng, thì trong nhu cầu tranh giành là nguyên nhân đi ngược lại, hiểm thù. Kết án một người là "kẻ thù" nhu cầu khi do chủ quan và do cái nhìn phiến diện. Nhu cầu người coi mình là một mặt, là tiêu chuẩn cho cách đi nhân số, nên người nào không giống mình thì họ kết án là "kẻ thù." Do quan niệm này, trong xã hội của chúng ta, biết bao mâu thuẫn và thảm chí có những án mạng đã xảy ra. Có những người coi nhau như kẻ thù, khi đang cùng nhau ngồi trên bàn nhậu, hay khi cùng tham dự một tiệc cưới, và vì một câu nói hay một mâu thuẫn nhỏ đã trở thành sát nhân, lấy đi mạng sống của người đang bàn. Sự ích kỷ tham lam đã biến các thành viên trong cùng một gia đình thành kẻ thù không đi với chung. Nhưng anh chị em cùng máu huyết, chỉ vì vài mét vuông đất, hoặc vì không hài lòng do việc chia tài sản thừa kế, đã coi nhau như kẻ thù. Họ kiện nhau ra tòa án và không còn muốn nhìn mặt nhau. Trong bối cảnh xã hội hôm nay, người ta dễ quên tình huynh đệ, bằng hữu, làng xóm thân cận, để biến thành kẻ thù.

Trong Tin Mừng, Chúa Giêsu đã mời gọi chúng ta, không chỉ yêu mến những ai làm ơn cho mình, nhưng còn yêu thương và tha thứ cho kẻ thù. Đức Phúc Âm, chúng ta thấy, Chúa Giêsu

có những điều kỳ lạ. Đó là một sự ngạc nhiên bất ngờ và luật sư. Họ là những người luôn dò xét để chỉ trích cách sống của Chúa, nhất là tình yêu quan của Người với các tội nhân. Tuy vậy, mặc dù lên án họ với những lời nói gay gắt, không bao giờ Chúa coi họ là những kẻ thù. Chúa muốn cho họ thấy quan niệm của Ngài. Người cũng muốn giúp họ có cái nhìn thiện cảm với các tội nhân. Bê-li-đê, là con người, không ai hoàn thiện. Chúa cũng muốn cho họ hiểu sự mong chờ của Người khi đến trên gian là để cứu vớt các tội nhân, như thầy thuốc chăm sóc và giúp cho bệnh nhân được lành. Người kêu gọi: "Anh em đã nghe Luật dạy rằng: Hãy yêu những người và hãy ghét kẻ thù. Còn Thầy, Thầy bảo anh em: hãy yêu kẻ thù và cứu người nguy cho những kẻ ghét anh em. Như vậy, anh em mới được trọn nên con cái Cha anh em, Đấng ngự trên trời, vì Người cho một trời của Người mà các ngươi lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất chính" (Mt 5,44-45).

"Yêu thương kẻ thù" là nét nổi bật của Kitô giáo. Trong Cựu Ước, người Do Thái áp dụng luật "mắt đền mắt, răng đền răng", tức là để trả thù cho người khác đúng như mình đã gây ra thiệt hại cho mình. Khái niệm "đồng loã" trong luật Cựu Ước có ý nghĩa người Do Thái, còn những người khác thì không phải đồng loã. Lời giáo huấn của Chúa Giêsu làm thay đổi quan niệm truyền thống này, đồng thời hướng tới sự tha thứ không giới hạn. Chính Chúa đã thực hiện điều Người rao giảng, khi chịu treo trên thập giá. Trong thời gian ngắn ngủi của cuộc sống trần gian, Người xin Chúa Cha tha thứ cho những kẻ hành hình mình, vì họ không biết việc họ làm (x. Lc 23,34). Noi gương Chúa Giêsu, Thánh Tôphanô Phốt, vị tử đạo tiên khởi của Kitô giáo, cũng đã cứu người nguy cho những kẻ ném đá mình (x. Cv 7,60). Lời cứu người nguy nói lên sự tha thứ mà vị tử đạo dành cho những người giết hại mình. Sự tha thứ này đã đem lại cho vị tử đạo sự bình an và thanh thản tâm hồn.

Cứu người nguy và tha thứ cho những người làm hại mình, chúng ta cũng nên nhớ rằng đồng loã nên "kẻ thù" của những người xung quanh. Có những người đã trở nên nổi ám ảnh với môi trường sống, ví dụ hiện tượng ngày càng nhiều thanh niên "ngáo đá" do dùng ma túy. Họ trở nên nổi giận cho gia đình và làng xóm, khu phố. Những người khác, do lợi ích sống thực dụng, dùng mưu mô mánh lỏi lừa đảo, bắt chộp danh lợi và quyên lợi ích của người khác, sẵn sàng dùng mọi thủ đoạn để chiếm đoạt tài sản, lợi ích công bằng. Họ đang biến mình thành "kẻ thù" của những người xung quanh.

Đấng sống một cuộc đời bình an, Ông Bà chúng ta dạy: hãy thêm bạn bớt thù. Đáng tiếc, trong bối cảnh xã hội hôm nay, người ta đang có khuynh hướng làm ngược lại. Thay vì hợp tác huynh đệ cùng nhau giải quyết những bất đồng, chúng ta sống hòa bình, thì người ta muốn hạ bệ và loại trừ lẫn nhau. Ông 90 tuổi trong câu chuyện ở đầu bài viết không có kẻ thù, không phải vì ông quên đi sự tha thứ, những người ai làm một lòng ông thì ông sẵn sàng giải quyết.

Lời oán hận đáp lời oán hận, thì hận thù sẽ chẳng chết. Giáo lý Phụng giáo cũng dạy: "Hận thù diệt hận thù. Đòi này không có đức. Không hận, diệt hận thù. Là đức nhân luân ngàn thu" (Tức là đem hận thù diệt hận thù hay lời oán trả oán thì oán càng thêm. Còn không đem oán trả oán thì đó mới là đức nhân luân ngàn thu). Quyển đời tha thứ, tội bỏ hận thù, chúng sống huynh đệ, đó là đức mĩ phẩm chung giữa Kitô giáo và Phụng giáo.

Thánh Phanxicô đã cầu nguyện với Chúa: "Xin hãy dùng con như khí cụ bình an của Chúa" (Kinh Hòa bình). Đức chi mĩ Kitô học chúng ta trở nên như khí cụ bình an trong cuộc sống chao đảo và đầy biến động này. Trở về khi trở nên khí cụ bình an, mới chúng ta phải cảm nghiệm sự bình an tâm hồn qua việc sống lòng tha thứ cho anh chị em mình.

"Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm" (Lc 23, 24) Đó là lời cầu nguyện của Chúa Giêsu trên thập giá. Đức chi đó cũng là lời cầu nguyện của chúng ta, mới khi chúng ta bị xúc phạm hoặc khinh chê. Chúng ta chỉ có thể thoát lên lời cầu nguyện này, nếu cuộc sống chúng ta thấm đẫm tinh thần của Tin Mừng, và Lời Chúa luôn sống động trong tâm hồn chúng ta, như đó, chúng ta có cái nhìn yêu thương như cái nhìn của Chúa và trái tim quỳ gối như trái tim của Người.

ĐTGM Giuse Vũ Văn Thiên
